

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΔΙΑΘΗΚΗ ΕΚ ΜΗΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1748

·ών έτῶν μοὶ εἶχε παραδώσει ὁ ἐκ Μήλου ὄρμω-
της καθηγητὴς γυμνασίου Ἀριστείδης Ταταρά-
πιστὸν ἀντίγραφον τῆς κατωτέρω διαθήκης τοῦ
χράκη, γεγραμμένης ἐν Μήλῳ τῇ 17 Μαΐου 1748,
ἐν τοῖς οἰκογενειακοῖς ἔγγραφοις τοῦ παραδόντος
ιφον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διαθήκη αὕτη εἶνε περίεργος ὑπό¹
καὶ πραγματικὴν ἔποφιν, ἐκδίδω αὐτὴν ἐνταῦθα
ι. Παρατηρῶ δὲ συμφώνως πρὸς τὰ ὅλιγα ση-
μακαρίτευ 'Αριστείδου Ταταράκη, δτι ἡ μὲν ἐν
ναφερομένη νῆσος Ἰππόλειbos κεῖται ἀνατολικῶς
ἢ εἶνε ἡ ἀλλως λεγομένη Πολύαιγος, Ἐρημόμη-
λλῶς καλουμένη Ἀντίμηλος. Τὰ δὲ χωράφια τοῦ
ιται ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Ἐμπουργιοῦ παρὰ
ἐν δεξιᾷ τῆς εἰσόδου τοῦ λιμένος. Παρ' αὐτοῖς
λίσκος, εἰς δὲ προσορμίζονται ἀλιευτικὰ πλοιάρια.
ἴκούεται λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἀλιέων τὸ καὶ πρα-
μάκη. Δὲν εἶνε δὲ ἀπίθανον νὰ συνδέηται ἡ ὄνο-
ματαφίων τούτων πρὸς τὴν αὐτὸν ἐκείνον Μήλιον
ἢ, εἴς οὖ κατήγετο ὁ γνωστότατος ζωγράφος Ἀν-
ικῆς ὁ διαπρέψας ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὸν δέκατον
ιπὸ τὸ ὄνομα Aliense, περὶ οὖ ἴδε τὰ γραφέντα
τοξύδου ἐν τῷ Ἐλληνομνήμονι σ. 160 κ. Ζ.

Εἰς δόξαν θεοῦ ἀμήν. 1748 Μαΐου 30.

Ἐν τῇ Μήλῳ.

Ἄγειραφη τῆς ἴδιοχειρῶς μου γραφείσης διαθήκης
τοῦ μακαρίου Ἰωάννου Ταταράκη.

Εἰς δόξαν θεοῦ ἀμήν. 1748 Μαΐου 17.

Ἐν τῇ Μήλῳ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ τοῦ Κυρίου ἐν Εὐαγγελίοις σωτήριον πρόταγμα
ἀδηλὸν ἔστι τὸ τῆς ζωῆς ἡμῶν τέλος, λέγει γὰρ ὁ Σωτὴρ, γρηγορεῖτε
καὶ προεύχεσθε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν, οὐδὲ τὴν ὥραν, διὰ τοῦτο
λοιπὸν καὶ ὁ εὐγενὴς αὐθέντης Ἰωαννάκης Ταταράκης υἱὸς τοῦ μα-
καρίου αὐθέντη Μιχαλάκη Ταταράκη, ἀναλογισάμενος τοῦτο τὸ
ᾶρον καὶ αἰρνίδιον τοῦ θανάτου, ἡθέλησε μὲν ἰδίαν του γνώμην καὶ
ἀγαθὴν προαιρεσιν πρωτοῦ νὰ ἔλθῃ ὁ φοβερὸς ἵκεινος κίνδυνος, ὅτι
πολλοὶ καὶ τῶν φρενῶν ἐκπίπτουσι καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς γλώττης
χάνουσι καὶ εἰς ἄλλα πολλὰ καὶ διάφορα συμβιβηκότα ἔρχονται· ὅθεν
ὡς εὐσεβὴς καὶ ὄρθοδοξος Χριστιανὸς φοβούμενος αὐτὸ τὸ ἀπαραιτη-
τὸν χρέος ἔστειλε καὶ ἐκάλεσεν ἐμένα τὸν κάτωθεν ὑπογεγραμμένον
παρακαλῶντας νὰ τοῦ γράψω τὴν ὑστερήν του διαθήκην εἰς ὃσα ὁ
πολυεύσπλαγχνος θεὸς κατὰ τὴν ἀγαθότητά του ἔχάρισε, τὴν ὅποιαν
θέλει νὰ είναι στερεὰ καὶ ἀκοπτη εἰς τοὺς αἰώνας, καὶ ἀνίσως ἡθελε
εὑρεθῆ καρμίκα ἄλλη πρωτήτερη, νὰ είναι κομμένη καὶ ἀνωφελής ωςάν
νὰ μὴ ἡθελε γίνη ποτέ.

Κατ' ἀρχὰς λοιπὸν ἐπικαλούμενος τὴν βοήθειαν τῆς Τριευποστά-
του καὶ Ἐνιατίας Θεότητος, ἀφίνει εἰς ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς τὴν ἐν
Χριστῷ ἀγάπην καὶ συγχώρησιν, παρακαλῶντας νὰ κάμουν καὶ αὐτοὶ
τὰ δροια εἰς ὃσα καὶ αὐτὸς ὡς ἀνθρωπος ἐπταίσεν εἰς κανένα ἔκου-
σιώς ή μὴ βουλόμενος. Εἴτα λέγει ὅτι μετὰ τὸν θάνατόν του θέλει
νὰ ἐνταφιασθῇ τὸ ταπεινόν του σῶμα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Σωτῆρος Χρι-
στοῦ, μετόχιον τῆς Πάτμου. Καὶ πρῶτον μὲν ἀφίνει διὰ κανονικὸν
τοῦ ἀρχιερέως ῥεάλια 20 ἡτοι εἰκοσι, καὶ οἱ ἐπίτροποι του νὰ ἔχουν
φροντίδα νὰ καλοῦν τὸν ἀρχιερέα νὰ κάνῃ τρεῖς λειτουργίας διὰ τὰ
αὐτὰ ἀργύρια, εἰς τὰ ἐννατα, εἰς τὰ σεκάντα καὶ εἰς τὰ χρόνια. Ἀφίνει
εἰς τὸ μετόχιον ὃπου θέλει νὰ ἐνταφιασθῇ, τοῦ Οἰκονόμου λέγω τοῦ
κατὰ καιρὸν ἐνταφιάζοντος ῥεάλια 20 ἡτοι εἰκοσι διὰ πρόθεσιν καὶ
σεκανταλείτουργον, καὶ εἰς τὸ μετόχιον τὸ ἀμπελί ὃπου ἔχει εἰς τὸν

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΕΤΡΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΙΔΙΟΜΑΤΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ ΠΕΤΡΩΝ

"Άγιον Ίωάννην τῆς Πέτρας, νὰ τελῇ ὁ κατὰ καιρὸν Οἰκονόμος μίαν λειτουργίαν τὸν κάθε μήνα ἀκατάπαυστα εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν καὶ ἀν δὲν κάνῃ οὔτως, οἱ ἐπίτροποι τῆς Κυρίας Πορτοχνῆς νὰ πέρνουν τὸ αὐτὸ ἀμπελί, νὰ γίνεται τὸ αὐτὸ χρέος. 'Αφίνει εἰς ὅλας τὰς Ἑκκλησίας; εἰς; Ένορεακάς τῆς Χώρας, πέντε γρόσια εἰς κάθε μίαν, διὰ ἓνα ιερὸν σφραγιταλείτουργον. 'Αφίνει εἰς κάθε μοναστήρι γρόσια δέκα· εἰς τὸν Αγίον Γεωργίον, λέγω, εἰς τὴν Αγίαν Μαρίναν, εἰς τὴν Παναγίαν Καστριανήν καὶ εἰς τὸν Αγίον Γεωργίον τοῦ Καντζιλιέρη, καὶ εἰς τὰ Μοναστήρια τῆς Σίφνου, εἰς τὴν Βρύσιν, εἰς τὸν προφήτην Ηλίαν καὶ εἰς τὰ δύο γυναικια μοναστήρια δέκα γρόσια εἰς τὸ καθένα. 'Αφίνει εἰς τὴν Κυρίαν Πορτιανήν διὰ σκέπην καὶ φυλακτήριον τῆς ψυχῆς του, τὰ χωράφια ὅπου ἔχει εἰς τὸ Κάστρον, ξεγωρίζωντας τὸ ἓνα ὅπου ἀγόρασε τώρα, κατάγεται ἀπὸ τοῦ Ραθένα, τὰ δ' ἐπίλοιπα τόσον πατρικὰ ὡςάν καὶ ἀγοραστὰ τὰ ἀφίνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν, νὰ κάνουν ὅμως οἱ ἐπίτροποι δύο ἱερᾶς τὸν κάθε χρόνον εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν, τὸ γενέσιον τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ γενέσιον τοῦ Τιμίου Προδρόμου, καὶ τὸ εἰεόδημα ὅπου ἥθελε πάμψη ὁ Θεός ἀπὸ τὰ ῥηθέντα χωράφια τὸν κάθε χρόνον, νὰ γίνεται τρία μερικά, τὸ ἓνα νὰ μοιράζεται εἰς τοὺς ιερεῖς τῆς ἐφημερίας τοῦ αὐτοῦ ναοῦ, τὸ ἄλλο νὰ μένῃ διὰ χρείαν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸ τρίτον νὰ τὸ μοιράζουν εἰς τοὺς πτωχοὺς τὴν Κυριακὴν τῆς Ορθοδοξίας. 'Ακόμη ἀφίνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν δύο καντυλέρια ἀσημένια καὶ δύο σωτόκουπες ὅπου ἦγόρασεν ἀπὸ τῆς Σεντίενας, διὰ ὑπηρεσίαν τοῦ αὐτοῦ ναοῦ, ἵτι ἀφίνει εἰς κάθε ιερέα τῆς αὐτῆς ἐφημερίας ἔνα χρυσὸν, νὰ λέγη τόσχες λειτουργίας εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν. 'Αφίνει εἰς τὴν κοινότητα τὸ μέρος τῆς Ἰππολείβου καὶ ἀς τὸν μακαρίσουν ὅλοι διατὶ ὑπέμεινε πολλοὺς κόπους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Κοινοῦ. 'Αφίνει τοῦ αὐθέντη Ηγεράκη Δαναοῦ τὰ ἐπταήμισυ ρεάλια ὅπου τοῦ χρεωστεῖ. 'Ο Ηγεράκης Χαράρτος τοῦ χρεωστεῖ ρεάλια 50· ἀφίνει του τὰ είκοσιπέντε καὶ τ' ἄλλα είκοσιπέντε νὰ δώσῃ. 'Ο Νικολάκης Ριστίβης τοῦ χρεωστεῖ ρεάλια είκοσιπέντε· ἀφίνει του τὰ ἡμίσια καὶ τ' ἄλλα νὰ δώσῃ χωρίς διάχορον. Τῆς θυγατρὸς τοῦ Ράλη πλησία ἀφίνει δύο χρυσά νὰ τὸν συγχωρῇ. 'Αφίνει τοῦ βοσκοῦ του Γεωργίου Τζιριγάνη γρόσια δεκαπέντε. 'Αφίνει τοῦ κοπελλιοῦ του Ίωάννη Κυριλλάκη γρόσια δεκαπέντε καὶ τῶν ἐπιλοίπων βοσκῶν τε καὶ ρογατόρων του ἀρι-

νει ρέάλια 100 ἡτοι ἵκατον, νὰ τὰ μοιράζωνται· καὶ ὅ τι ἔχει νὰ λάβῃ κάθε ἔνας διὰ τὸν κόπον του νὰ τὸ λαμβάνῃ ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους του, ἀν̄ ἔχει νὰ λάβῃ. Τῆς Κυράνας γυνῆς τοῦ Κατσαμπῆ ρέάλια πέντε μὲ ἑκένα όποῦ τοῦ χρεωστεῖ. Ἀφίνει τῆς χυρᾶς Μαρουλακιοῦ θυγατρὸς τοῦ ἀνεψιοῦ του Παυλάκη Στάη χρυσᾶ 18 ἡτοι δεκαχιλία, νὰ κάνῃ μίαν λειτουργίαν τὸν κάθε μῆνα εἰς τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην, ἀκόμη καὶ τὸ ἀλωνάκι τοῦ Βαντούρη πλησίον τοῦ αὐτοῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης. Εἰς τὴν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Εἰρήνης γενούμενην λειτουργίαν νὰ μνημονεύῃ Ἰωάννου, Μαργαρίτας καὶ Φλωρέντζας. Ἀφίνει τῆς ἀδελφῆς της Κερανακζοῦ χρυσᾶ 18 ἡτοι δεκαχιλία καὶ τὸ χωράφι τῆς Ἐπταστόμου. Ἀφίνει τοῦ αὐθέντη Ἰωαννάκη Στάη όμοιο μὲ τὸν ἀδελφόν του Μιχελάκη ρέάλια 50 ἡτοι πενήντα. Τοῦ αὐθέντη Φραγκουλάκη Ταταράκη χαρίζει ἐνα δακτυλίδι ἀπὸ ἑκείνα όποῦ τοῦ εὑρίσκονται. Τὸ χωράφι όποῦ κρατεῖ τοῦ αὐθέντη Φρατζεσκάκη Φραγκουλάκη εἰς τὸν Ἐμπουργιό θέλει ὅτι μετὰ τὸν θάνατὸν του, ὁ αὐτὸς Φραντζεσκάκης, νὰ πέρνῃ ὅπισσω τὸ χωράφι του, καὶ τὸ χωράφι τοῦ Καπετάν Μάρκου όποῦ τοῦ εἶχε δοσμένο, νὰ διδεται εἰς τὴν Παναγίαν Καστριανήν διὰ μνημόσυνόν του. Ἀφίνει εἰς τὸν Ἀγίου Γεώργιου τοῦ Καπούλη τὴν ἀμουδάρα τῶν πηγαδιῶν νὰ τοῦ κάνουν μίαν λειτουργίαν τὸν κάθε μῆνα εἰς τὸν Ἀγίου Βλάσιον, ἀκόμη καὶ τὰ χωράφια τῶν Τριάδων νὰ κάνουν μίαν λειτουργίαν τὸν κάθε μῆνα εἰς τὸν Ἀγίου Νικόλαον καὶ νὰ ἐορτάζουν τὸν Ἀγίου εἰς τὴν μνήμην του, καὶ ἀνίσως ἥθελαν λείψη ἀπὸ αὐτὸν νὰ σηκώνωνται οἱ ἐπίτροποι τῆς Κυρίας Πορτζανῆς νὰ τὰ πέρνουν.

Ταῦτα πάντα θέλει νὰ γίνουν ἀπαραβίτως καὶ ἀμεταβλήτως, εἰδὲ νὰ δίδουν ἀπολογίαν εἰς τὸν ζῶντα θεὸν οἱ ἐπίτροποι του. Ἀφίνει τοῦ ἀνεψιοῦ του αὐθέντη Ἰωαννάκη Ταταράκη υἱοῦ τοῦ ποτὲ μαχαρίτου Πατράκη, τὰ χωράφια τῆς Κώμας ὅλα ὡς καθὼς εὑρίσκονται, τὸ χωράφι εἰς τὴν ἀλικήν ἀπὸ τοῦ Καστανῆ, αἰγιδια πεντακόσια χρονικά καὶ θηλυκά, τὴν βοσκὴν τῶν Τριάδων, τοῦ Μαύρου Βαυνοῦ καὶ τοῦ Ἐμπουργγοῦ ὡς καὶ τὰ χωράφια τὰ καταγόμενα ἀπὸ τοῦ Βασιλάκη καὶ ρέάλια μετρητὰ τριακόσια ἡτοι 300. Ἀφίνει τοῦ Πατράκη υἱοῦ τοῦ ἀνωθεν αὐθέντη Ἰωαννάκη, τὰ σπήτες του ὅπου κάθεται, ἀνώγεα καὶ κατώγεα μὲ περιβόλι ἐλαιόφυτον καὶ κάθε τους δικαιιώματα· ὅμως τὰ νοικοκεργεῖα όποῦ εὑρίσκονται εἰς τὰ αὐτὰ σημεῖα

καὶ εἰς τοὺς μαγαζεῖς, νὰ τὰ μωράζουν μὲ τὸν ἀδελφὸν του Μιχέλη. Τὰ τρία χωράφια εἰς τὸν Ἀγιον Ἰωάννην τῶν Καλογεράδων, ὁμοῦ καὶ τὸ ἄλιωνάκτι ὅποῦ ἀγόρασεν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Καστριανὸν μὲ κατοικίαῖς καὶ κάθε τους δικαιώματα τὰ χωράφια εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους τὰ γονικά του, ἀγορὰ ἀπὸ τοῦ Παυλάκη Στάη, νὰ εἴναι χρεώσεις νὰ διδῃ βρέσλια πάντε τὸν κάθε χρόνον εἰς τὸν ναὸν τῆς Κυρίας Νορτιανῆς, τὸ χωράφι Ἀχλαδάκι δνομαζόμενον, είναι ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς του, νὰ διδῃ τὸν κάθε χρόνον ἐναὶ ἡμισυ γρόσι νὰ γίνωνται τόσαις λειτουργίαις, νὰ μνημονεύωνται ἡ μακαρίτεσσα ἀδελφὴ του ὁ σύζυγος της Γεώργιος καὶ ὅποιος ἄλλος ἥθελε προστεθῇ· τὸ χωράφι τῆς Μπεύδενας· τὸ ἀμπέλι, ὅποιο θέλει νὰ διαλέξῃ ἢ τῶν Βουνῶν ἢ τῶν Βουβάδων, τὸν μῦλον εἰς τοὺς Καπουτσίνους καὶ πεντακόσια πρόβατα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά· τὰς βοσκάς εἰς ταῖς Πέτραις, Ἀμυγδαλικαῖς, Πυρωμένην Φυρὴ Σπηλιά, καὶ Παρασπόρον, ὅλαις νὰ εἴναι τοῦ αὐτοῦ Πετράκη, ὅμως μέσα εἰς αὐταῖς νὰ βόσκωνται καὶ τὰ πρόβατα ὅποῦ ἀφίνει τοῦ ἀδελφοῦ του Μιχέλη καὶ νὰ μὴν είμπορη νὰ τὰ ἐμποδίσῃ ποτέ· ἀκόμη τοῦ ἀφίνει καὶ βρέσλια μετρητὰ 1500 ἥτοι χίλια πεντακόσια. Ἀφίνει τοῦ ἀδελφοῦ του Μιχέλη τὰ επήτια ὅποῦ είναι ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ του Φραντζεσκάκη εἰς τὸν ἀνεμόδυλον μὲ τὸν μαγκαζὲ τοῦ παπᾶ Δανιὴλ μὲ περιβόλι καὶ κάθε τους δικαιώματα. Τὰ χωράφια εἰς τὸν Ἐμπουργὸν τόσον ἔκεινα ὅποῦ ἀγόρασεν ἀπὸ τὴν Κυρὰ Μαργαρίταράκη ὅσον καὶ εἰς τὰ Καταλύματα καὶ εἰς τοῦ Λιχνῆ. Τὰ χωράφια τοῦ Κοντάρου ὅλα καὶ ἔκεινα ὅποῦ είναι ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς του καὶ ἔκεινα ὅποῦ ἀγόρασεν ἀπὸ τοῦ Κοτάκη μὲ βοσκήν καὶ κάθε τους δικαιώματα. Τὸ χωράφι τοῦ Κάστρου, είναι ἀπὸ τοῦ Ῥαβένα, τὰ χωράφια τῆς Λαγκάδας νὰ κάνῃ τὸν Ἐπιτάφιον εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἔκεινος καὶ οἱ κληρονόμοι του ἀλληλοδιαδόγως εἰς ὅποιον ἥθελαν δοθῆ τὰ αὐτὰ χωράφια κατὰ τὴν διαθήκην τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ του Φραντζεσκάκη. Τὸ ἀμπέλι ὅποιον ἥθελεν ἀφίσῃ ὁ ἀδελφός του Πετράκης ἢ τῶν Βουνῶν ἢ τῶν Βουβάδων, καὶ ὅποιος ἀπὸ τοὺς δύο ἥθελε πάρει τὸ ἀμπέλι τῶν Βουνῶν νὰ διδῃ εἰς τὸν Ἀγιον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον μίαν λειτουργίαν τὸν κάθε μῆνα· ἀκόμη τοῦ ἀφίνει πρόβατα διακόσια ν^η. 200. Ἀκόμη λέγει ὅτι πέρνοντας ὁ ἀνεψιός του αὐθέντη; Ἰωαννάκης τὸ πρᾶγμα ἔκεινο ὅποιο τοῦ ἀφίνει νὰ διδῃ εἰς τὸν Ἀγιον Γεώργιον τοῦ Καντζιλιέρη τὸ ἄλω-

νάκι ὅποι ἔχει εἰς τὸν Σωτῆρα νὰ μνημονεύωνται καὶ τῶν δύο οἱ γονεῖς των· ἀκόμη ἀφίνει εἰς τὸν αὐτὸν ναὸν τοῦ Ἅγιου Γεωργίου τὸν μελισσουργὸν ὅποι ἔχει εἰς ταῖς Πλάκαις νὰ δίδῃ μίαν ὥκα κερί τὸν κάθε χρόνον εἰς τὴν Κυρίαν Πορτιανήν. Τοῦ μακαρίτου Μιχα-
λάκη τῶν πατέρων, τοῦ Πετράκη ἀφίνει τὸ χωράφι τῆς Ἀλικῆς ἀπὸ τῆς ἀδελφῆς του καὶ τὸ ἀμπέλι εἰς τὰ Ἅγιασματα καὶ φιάλια ἑκα-
τὸν ν^o 100. νὰ τοῦ κάμνῃ μίαν λειτουργίαν τὸν κάθε μῆνα. Ἅρι-
νει τοῦ Φραντζεσκάκη τὸν μῆλον τῆς ἀδελφῆς του μὲ τὸ ἀλωνάκι
καὶ τὸ λειβάδι τοῦ Τάταρη πλησίον τοῦ Γιακουμάκη Ἀρμένη καὶ
φιάλια 100. ἦτοι ἑκατὸν, νὰ τοῦ κάνῃ καὶ αὐτὸς μίαν λειτουργίαν
τὸν κάθε μῆνα. Ἅφινει καὶ τοῦ αὐθέντη Πετράκη Στάη χρυσᾶ ἔξη.
Ἀκόμη λέγει ὅτι τὸ πρᾶγμα ὅποι ἀφίνει τοῦ Πετράκη θέλει ὅτι ἂν
κάμη ἀρσενικὸν παιδί νὰ δίδῃ τὸ μισὸν ζῶντας καὶ μετὰ θάνατον τὸ
ἄλλο μισὸν τόσον ὑποστατικὰ ὅσον καὶ ἀσπρα καὶ πάλιν τὸ παιδί του
εἰς τὸ ἀρσενικὸν μέρος νὰ κάνῃ τὰ ὅμοια καὶ νὰ μὴν εἰμπορῇ ὅντας
ἀρσενικὸν μέρος, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Πετράκη νὰ ὑπάγη τίποτες ἀπὸ αὐτὰ
τὰ πράγματα εἰς θηλυκόν, ἀμὴ πάντοτε εἰς ἀρσενικὰ ἀλληλοδικό-
γως νὰ δίδωνται· ὁμοίως καὶ κάθε ἄλλη κοντετζίο καὶ παραγγελία ὅποι
τοῦ ἀφίνει· εἰδὲ καὶ ἀπὸ τὸν ῥυθέντα Πετράκη δὲν ἥθελεν σύρισκεται
ἀρσενικὸν μέρος, τὸ πρᾶγμα ὅποι τοῦ ἀφίνει μετὰ τὴν ἀποβίωσιν του
νὰ δίδεται εἰς τὸν ἀδελφόν του, ηγουν εἰς τὸ παιδί τοῦ αὐθέντη Ἰω-
αννάκη, εἰδὲ καὶ ἀπὸ αὐτὸν δὲν ἥθελεν εἰσται ἀρσενικὸν μέρος, ὃποι
ὁ θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃ, τὸ πρᾶγμα τόσον ἕκεινο ὅποι ἀφίνει τοῦ
Πετράκη ὅσον καὶ ἕκεινο τὸ ὅποιον ἀφίνει τοῦ αὐθέντη Ἰωαννάκη νὰ
πηγαίνῃ εἰς τὰ παιδιά τοῦ ἀνεψιοῦ του Μιχαλάκη καὶ πάλιν αὐτὰ
νὰ κάνουν τὰ ὅμοια εἰς τὰ ἀρσενικὰ μὲ κάθε κοντετζίο καὶ παραγ-
γελίαν, ὡς καθὼς φάίνεται εἰς τὸ παρόν. Ἀκόμη θέλει καὶ παραγγέλ-
λει, ὅτι τόσον ἐλεημοσύνας ὅσον καὶ ἀφιερώματα καὶ κάθε ἄλλο ὅποι
χαρίζει νὰ δοθοῦν μὲ κοινὴν γνώμην τῶν ἐπιτρόπων του καὶ νὰ μὴ
ζητῇ κανένας ἀπὸ τὸ μέσον τους νὰ ἔχῃ πιρισσότεραν δύναμιν, παρὰ
ὅλον ἕκεινο ὅποι θέλουν κάμει νὰ είναι ὅμογνωμοι καὶ νὰ μὴ λείψῃ
τίποτε ἀπὸ εἰ τι ἐδιώρισεν. Ἀκόμη θέλει καὶ οὕτω λέγει, ὅτι νὰ μὴν
είναι τινὰς τρομαζόμενος τόσον ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀδελφῆς του, ὃσον
καὶ ἀπὸ τοὺς κληρονόμους του νὰ ζητῇ τίποτε πιρισσότερον ἀπὸ
ἕκεινο ὅποι ἐδιώρισεν, εἰδὲ καὶ ἥθελεν ἐνοχλήσει τινὰς ἀπὸ αὐτοὺς τὴν
διαθήκην του, νὰ είναι ἀστερημένος καὶ ἀπὸ ἕκεινο ὅποι τοῦ ἀφίσεν.
Ἀκόμη ἀφίνει εἰς τὸν Ταξιάρχην τῆς Σέρφου φιάλια δέκα ν^o 10

καὶ εἰς τὰ μοναστήρια τοῦ Ἀχέου Ὁρους, βεβλια 120 ἡτοι ἑκατὸν εἴκοσιν. Ἀκόμη ἀρίγεται τοῦ Πετράκη τὸ ἥμισυ τῆς Ἐρημομήλου ἔγους τὴν μισήν καὶ τοῦ ἄλλην τοῦ ἀδελφοῦ του Μιχαήλ. Ἀκόμη λέγεται, ὅτι γνωρίζειταις πῶς εἶναι τὸ κοινόν εἰς χρείαν θέλει νὰ δοθοῦν εἰς τὴν Κοινότητα, βεβλια 1000 ἡτοι χίλια. Ἐπάνω εἰς τὰ χίλια αὐτὰ γρόσια νὰ ἀκούωνται τὰ ἑκατὸν γρόσια ὅποιο ἐδοτει ταῖς ἀπερασμέναις τοῦ Φιλιππάκη Τζαρουχᾶ καὶ τὰ ἑκατὸν γρόσια τῆς ὁμολογίας ὅποιο τοῦ χρωστεῖ τὸ Κοινόν καὶ ἡ ἀγορά τῆς Ἰππολείθου καὶ τὰ ἐναπολειφθέντα νὰ δοθοῦν εἰς τὸ χρέος τῆς κοινότητος ὅποιο χρωστεῖ τοῦ Σταύρου καὶ ἀς τὸν μακαρίσουν δῆλοι διετί οὐπέμεινε πολλοὺς κόπους διὰ τὸ Κοινόν.

Οὗτοι βουλόμενοι καὶ προαιρούμενοι μὲν ίδιαν του γνώμην παραγγέλλει νὰ εἶναι τὸ παρὸν γράμμα ἀπαράβατον καὶ ἀμετάθετον διὰ παντὸς, ὡς καθὼς θέλει βεβχιωθῆ ἀπὸ τοὺς τιμιωτάτους καὶ παρακαλετοὺς μάρτυρας, ἐπιτρόπους τῆς παρούσης του.

Παρακαλεῖ δὲ τοὺς κατὰ καιρὸν εὑρισκομένους ἐπιτρόπους τῆς Κυρίας Πορτιανῆς, εἰς κάθε χρείαν ὅποιο ἥθελε σταθῆ εἰς διεργάτευσιν τῆς διαθήκης του, νὰ γίνωνται βοηθοὶ καὶ ὑπερασπισταὶ τῶν ἐπιτρόπων του τοὺς ὅποιους παρακαλεῖ καὶ θέλει νὰ εἶναι ὁ αὐθέντης Μανωλάκης Ἀρμένης, Πιεράκης Μπρουέ, Ἰωαννάκης Στάης καὶ ὁ Φραγκουλάκης Ταταράκης οἱ ὅποιοι νὰ ἐπιμεληθοῦν καὶ ἐνώπιον θεοῦ νὰ τελειώσουν δῆλα τὰ παραγγελλόμενα μὲ δύναμιν τῶν ίδικῶν του καὶ θέλει τοὺς πληρώσει τὸν κόπον ὁ μισθωποδότης θεός, καὶ ἡ παροῦσα του νὰ βάνεται κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου μας εἰς τὴν κοινὴν καντζιλαρίαν πρὶν τῶν τριῶν ἡμερῶν. Πρὸς τούτοις λέγεται, ὅτι θέλει εἰ τι ἄλλο πρᾶγμα τοῦ ἀπόμεινεν ἀδιόριστον νὰ εἶναι τοῦ ἀνεψιοῦ του Ἰωαννάκη καὶ αὐτὸς νὰ διδῇ δῆλα τ' ἀνωθεν χωρὶς καρμιένεν ἐναντιότητα, καὶ νὰ ὑπογράψῃ ίδιοχειρῶς του.

Ἴωάννης Ταταράκης βεβχιόνω τὰ ἀνωθεν.

Ἀθανάσιος Ιερομόναχος καὶ πνευματικὸς αὐτοῦ πατήρ μάρτυρας.

Μανώλης Ἀρμένης καὶ ἐπίτροπος.

Πιέρος Μπρουέ καὶ ἐπίτροπος.

Ἴωάννης Στάης καὶ ἐπίτροπος.

Δωρόθεος Ιερομόναχος ἔγραψε τὸ παρὸν καὶ μαρτυρῶ.

Ἴωάννης Πέτρος Ταταράκης καὶ αὐτοῦ ἀνεψιός στέργω.

(Ἄντιγραφὴ ίδιοχειρῶς μου εἰς τὸ παρὸν βιβλίον διὰ τὸ βιβλιον.

Δωρόθεος Ιερομόναχος).

Ε.Γ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006